

Publicerad 2019-09-13 16:37 av morgonstjärna

Förstår inte

människor som av lystnad nyttjar
unga personer som söker bekräftelse, aldrig blivit sedda
av mor eller far, skyddslösa offer
för tvåbenta vargar
så många offer dagligen i det tysta
bakom hemmets dörrar
Skam över samhällets skyddsnät , som inte hör
de tysta ropen
ingen tänker på vad som följer i sådana spår
Visst gör det ont läsa då man förstår ord är komna
ur bröstet

stunderna då skuggor vandrar över vår stig
känns orättvisan kunna se molnen flyta
drivande flak över den blå himlen
så nära om handen sträcktes ut beröra pannbrämet
på himlafårets krulliga panna
och fiskmåsarernas svävande flykt landar i handen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren morgonstjärna med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten